

Warszawa, 16 lipca 2025 r.

WRD.5133.1.20.2025.MW

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.)

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej **kamienicy przy ul. Twardej 62 w Warszawie**, działka ew. nr 83/11 obr. 6-01-07 dzielnica Wola, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin, kwerendy archiwalnej oraz analizy stanu zachowania. Kamienica wraz z oficyną przy ul. Twardej 62 wybudowane zostały w 1896 r. dla Szapsy Kapłana, handlarza towarami żelaznymi. Jeszcze w tym samym roku właścicielem 1/4 nieruchomości został Aron Oppenheim, posiadacz wielu budynków na terenie Warszawy, zaś 3/4 pozostało w rękach Kapłana. Szapsa Kapłan sprzedał należącą do niego część małż. Moszkowi i Ruchli Greczyn vel Gryczyn, nieruchomość stanowiła własność rodziny od 1896 r. do wybuchu II wojny światowej. We wrześniu 1939 r. zachodnia ściana szczytowa budynku frontowego uległa uszkodzeniu. Naprawiony budynek wraz z oficyną w 1940 r. przez kilku miesięcy znajdował się w obrębie getta warszawskiego. Po wyłączeniu z granic getta, kamienica została zasiedlona przez Polaków nieżydowskiego pochodzenia.

Kamienica założona została na rzucie litery „L” (budynek frontowy z oficyną od strony wschodniej), 4-kondygnacyjna, murowana, podpiwniczona, o dachu 2-padowym (kamienica) i pulpitowym (oficina) krytym papą, o tynkowanych elewacjach z zachowanymi pozostałościami detalu. Otwory okienne są prostokątne, część zamknięta łukiem, na klatkach schodowych także niewielkie okulusy, stolarka okienna jest historyczna i współczesna z PCW, drzwi są współczesne. Elewacja frontowa (południowa) jest 8-osiowa, z pseudoryzalitem i przejazdem bramnym w 4 i 5 osi. Na detal architektoniczny fasady składają się profilowany gzyms kordonowy oddzielający kondygnację usługową od mieszkalnych, lizeny oraz gzyms koronujący. Elewacja podwórzowa (północna) kamienicy jest 5-osiowa, z pseudoryzalitami klatek schodowych w 1. i 4. osi. Wejście do budynku znajduje się w pseudoryzalicie od strony zachodniej. Na 2 kondygnacji powyżej przejazdu znajduje się balkon o metalowej balustradzie o geometrycznej dekoracji (okręgi wpisane w kwadratowe pola z przecinającymi się prętami w formie litery „X”). Elewacja zachodnia oficyny jest 6-osiowa, z pseudoryzalitem w 4. osi od strony północnej.

Wzniesiona w 1896 r. kamienica wraz z oficyną posiada wartości historyczne, dokumentuje przemiany urbanistyczne dokonywane na Woli oraz związki tej dzielnicy z ludnością wyznania mojżeszowego. Nieruchomość jest również jednym z nielicznych ostańców przedwojennej zabudowy ulicy Twardej. Ponadto przedmiotowy budynek jest nośnikiem wartości naukowych, które wynikają z jego zachowanej oryginalnej bryły z opracowaniem, która stanowić może źródło do badań nad

architekturą Warszawy. Ze względu na posiadane wartości kamienica została wpisana do rejestru zabytków decyzją nr A-1734 z dnia 2.12.2022 r.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2025 poz. 418 t.j.), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków. Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Karta ewidencyjna (opr. R. Powązka, 2024)

Otrzymują:

1. Miasto Stołeczne Warszawa, pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa
3. Aa (WRD MW)

Do wiadomości:

1. Urząd Dzielnicy Wola, al. „Solidarności” 90, 01-003 Warszawa
2. Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków Urzędu m.st. Warszawy, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odrębnego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.